

ת"פ 10507/03/10 - ערן מאיוסט ע"י נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 10507-03-10 מדינת ישראל נ' מאיוסט

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה עמית פרייז
מבקש/נאשם ערן מאיוסט ע"י ב"כ עו"ד רענן עמוסי
נגד מדינת ישראל
משיבה/מאשימה

החלטה

לפניי בקשה לאיסור פרסום פסק הדין והליכים נלווים.

לנאשם יוחסו עבירות איומים ותקיפה בנסיבות מחמירות. ביום 15/12/10 ניתן פסק הדין (שהוכתר כגזר דין) בדבר ביטול הרשעה, צו מבחן ופיצוי למתלוננת.

בבקשה נטען כי באינטרנט פורסמו פרטים אודות ההליכים השונים נשוא תיק זה, וביניהם הליך המעצר. ב"כ הנאשם טוען כי בפרסומים אלה נחשפו פרטים שונים אודות הנאשם אשר לא נכללו בהסדר הטיעון כגון פרטים אישיים של ילדיו, מקום מגוריו, ומידע על הליכים טיפוליים ופסיכולוגיים בהם השתתף, אשר חוסים תחת חיסיון רפואי ופסיכולוגי.

עוד נטען כי הנאשם עוסק ביזמות והקמת חברות סטארט אפ בתחום ההייטק. במסגרת עיסוקו נדרש הנאשם לגייס כספים לצורך מימון פרויקטים, ולפעול כמייצג חברות מול מוסדות ממשל חברות ציבוריות וגופים שונים. כמו כן הנאשם מנסה להתקבל לעבודה בתפקידים בכירים בחברות גדולות.

נטען כי במסגרת תחום זה מתבצעות בדיקות נאותות מחמירות. הנאשם נתקל בבדיקות קפדניות כלפיו, במסגרתן מתגלים פרטים מההליך הפלילי בו עסקין. נטען כי עקב חשיפת פרטים אלה הנאשם נתקל לא אחת בסירוב להעסיקו או להמשיך עבודה עמו.

נטען כי נוצר מצב בו על אף שפסק הדין התיישן ונמחק מהמרשם הפלילי, הוא עומד כאבן נגף להמשך חייו ועיסוקו של הנאשם.

המאשימה מתנגדת לבקשה. לטענת ב"כ המאשימה אין בבקשת הנאשם כל קריטריון לנדרש בחוק לשם איסור הפרסום. לטענתה עניינו של הנאשם אינו שונה מעניינם של נאשמים אחרים שעניינם הסתיים ללא הרשעה.

המסגרת הנורמטיבית

סעיף 70 (ד) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 קובע כדלקמן:

"בית משפט רשאי לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית המשפט, במידה שהוא רואה צורך בכך לשם הגנה על בטחונו של בעל דין, עד או אדם אחר ששמו הוזכר בדיון או לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות של אחד מהם, לשם מניעת פגיעה בפרטיות של אדם בשל חשיפת מידע רפואי עליו או לשם מניעת פגיעה בפרטיותו של אדם עם מוגבלות שכלית או של אדם עם מוגבלות נפשית, כהגדרתם בחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות, של אחד מהם."

סעיף 70 (ה) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 קובע כדלקמן:

"בית משפט רשאי לאסור פרסום שמו של חשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום, או פרט אחר מפרטי החקירה, אם הדבר עלול לפגוע בחקירה שעל פי דין. אסר בית המשפט כאמור, יפקע האיסור עם הגשת כתב האישום נגד החשוד, אלא אם כן קבע בית המשפט אחרת."

ברע"פ 7276/13 **פינטו נ' מדינת ישראל** נקבע כי התנאים מצטברים לקבלת בקשה לאיסור פרסום שמו של חשוד (ומקל וחומר נאשם) הם: 1. הוכחת "נזק חמור" אשר עלול להיגרם לחשוד כתוצאה מהפרסום. 2. שכנוע כי ראוי להעדיף את מניעת הנזק החמור העלול להיגרם לחשוד על פני העניין הציבורי שבפרסום שמו. עוד נקבע כי את החריגים לכלל פומביות הדיון יש לפרש בצמצום. "נזק חמור" הוגדר כ"נזק המתאפיין בחומרה מיוחדת, יוצאת מגדר הרגיל - החורג בחומרתו מהפגיעה הטבעית העלולה להיגרם לכל אדם בעקבות פתיחתה של חקירה פלילית נגדו, והנלוות לה ולקשירתו שמו בה, מעצם טיבו וטבעו של ההליך הפלילי."

ברע"פ 1201/12 **קטיעי נ' מדינת ישראל** נדון פרסום פסקי הדין בעידן האינטרנט. שם נקבע כי על אף מאפייני הפרסום באינטרנט, בהיעדר שינוי חקיקתי, נקודת האיזון הקבועה בסעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט לא השתנתה:

"מנועי החיפוש הכלליים מאפשרים להגיע לפסק הדין המרשיע על-ידי חיפוש ממוקד של שמו של אדם. החשיפה הופכת כאמור לנצחית היות שהמידע נותר בזיכרון הדיגיטלי של האינטרנט. כאשר מדובר בפסק דין מרשיע שמתאר את מעשיו הפליליים של הנאשם, ניתן לשער אפוא כי אופיו המתואר של הפרסום באינטרנט יעצים את הפגיעה בכל מורשע. האם הוא מצדיק לאסור את פרסומו לפי החוק?"

עודנו מצויים בגדרי סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט, לפיו הפומביות היא הכלל ואיסור הפרסום הוא החריג. המחוקק העמיד את נקודת הסטייה מהפרסום הפומבי של הליכים משפטיים במקום בו נגרמת פגיעה חמורה בפרטיות. ללא שינוי חקיקתי, אין מקום כי נשנה מהאיזון הקיים היום בסעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט. איזון זה הינו ניטרלי לטכנולוגיה. דהיינו, לא ניתן לשקול את הפרסום באינטרנט כיוצר פגיעה חמורה כשלעצמו (השוו לערעור בגדרו נדחתה טענה זו: ע"פ 9695/10 פואד אבו ערישה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (23.1.2011)). ניתן להניח כי פרסום שמו של המורשע, מסב נזק לשמו, לכבודו ולמשפחתו (השוו: בש"פ 10731/08 מיצקין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.01.09)). ואולם אין די בנזק זה הנלווה מטבעו לפרסום פסק דין מרשיע, אף אם הוא מפורסם באינטרנט. קבלת העמדה של המבקשים תהפוך את החריג לכלל והכלל לחריג. הואיל ועסקינן בכלל-על, שמעוגן גם בחוק יסוד: השפיטה, כל עוד שהמחוקק לא שינה את דברו, אל לבית המשפט לערוך איזונים שעשויים לשנות את הכללים מהיסוד."

בת"פ (מחוזי-ים) **מדינת ישראל נ' כהן** נדונה שאלת פרסומו של פסק דין באינטרנט במקרה של אי הרשעה. שם נקבע כי עצם העובדה שהליך משפטי הסתיים ללא הרשעה אינה מבטלת את העניין הציבורי בהליך.

"... כפי שציינתי, העובדה שההליך נגד הנאשם הסתיים ללא הרשעה אינה מבטלת את העניין הציבורי שבהליך כולל את שמו של מי שנקבע לגביו כי ביצע עבירה כמיוחס לנאשם. קבלת גישתה של ההגנה בעניין הנשענת על אי ההרשעה תוביל לכך שייאסר פרסום שמו של כל נאשם בהליך פלילי שעניינו יסתיים באי הרשעה. זוהי תוצאה בלתי סבירה בעליל המנוגדת לחוק ולעקרון העל החוקתי של פומביות ההליך המשפטי."

דין והכרעה

הנאשם טוען שתי טענות בגין יש לשיטתו להטיל איסור פרסום על פסק הדין וההליכים הנלווים. האחת היא פגיעה בלתי מידתית בפרטיות והשנייה היא פגיעה בפרנסת הנאשם.

מדובר בהליך אשר התנהל בדלתיים פתוחות, כאשר בשום שלב של ההליך לא התבקש צו איסור פרסום. כמו כן מדובר במי שנדון ולא עומדת לו חזקת החפות. כאמור לעיל, עצם סיום התיק בביטול הרשעה אינו מבטל את האינטרס הציבורי בפרסום. אמנם, מדובר בפסק דין שניתן לפני למעלה מ-11 שנים, אשר בינתיים נמחק מן המרשם הפלילי, אך כאמור לעיל, עצם הנצחיות של הפרסום באינטרנט, אין בו בכדי ליצור פגיעה חמורה, באופן המשנה את נקודת האיזון הנדרשת.

מעיון בפרוטוקולים בתיק, וכן בתיק המעצר הקשור לו, התרשמתי שאכן יש בהם פרטים אישיים כאלה ואחרים של הנאשם ומשפחתו, כפי שהיו נכון לתקופה הישנה בה התקיימו ההליכים. עם זאת, לא התרשמתי כי פירוט זה, לרבות זה המופיע בגזר הדין, מהווה פגיעה חמורה בפרטיות הנאשם כנדרש בהתאם לסעיף 70 (ד) לחוק בתי המשפט. פגיעה בפרטיות מן הסתם יש, אך זו אינה שונה במהותה מהפגיעה בפרטיות של נאשמים רבים בהליכים דומים רבים מאד, ועל כן אינה יוצאת דופן באופן שראוי להיחשב כפגיעה חמורה.

באשר לפגיעה בפרנסת הנאשם, הרי שעובדתית היטיב בא כוחו להצביע על כך, וייתכן אף כי זו אינה מידתית ביחס לאינטרס הציבורי בפרסום, בוודאי בשים לב לנסיבות העבירות, אופן סיום המשפט, ולחלוף הזמן הרב. דא עקא, פגיעה בפרנסה אינה מהווה עילה לאיסור הפרסום בהתאם למסגרת הנורמטיבית שנסקרה. לעניין זה ראו אף עניין קטיעי לעיל פסקה 20, בש"פ 4814/05 פלוני נ' מדינת ישראל. על כן, אף אם יהיה מקום לומר שמדובר בפגיעה בפרנסה השונה במהותה מפגיעה בפרנסה הטבועה באופן פוטנציאלי בכל הליך פלילי שלא הסתיים בזיכוי, לא יהיה בכך בכדי למנוע את הפרסום.

נוכח המפורט לעיל, הבקשה נדחית.

המזכירות תעביר עותק מההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ה אייר תשפ"ב, 26 מאי 2022, בהעדר הצדדים.